

kratiske Udvikling paa dette Omraade, om det ærede Medlem og det Parti, hvortil han hører, kunde smede til Plovjern om deres Pile eller i alt Fald tørre Giften af dem, saaledes at vi andre kunde faa Lov til at dyrke den demokratiske Ager, vi ønske, uden at blive alt for meget forulempede fra den Side. Men jeg beklager, at vi ikke kunne vente noget godt fra den Kant, og ville de Herrer hygge deres private Kartofler i Stedet for at arbejde med her, saa maa vi finde os deri, og saa haaber jeg alligevel, at vi kunne faa dette Forslag ført igennem uden Hjælp fra den Kant.

Som jeg rørte ved før, beklager jeg i Virkeligheden, at vi ikke ere komne til at gaa mere i Retning af Værditold, end vi ere. Men naar der aabner sig den mindste Mulighed for at komme længere frem ad den Vej, enten paa enkelte eller paa flere Punkter, have vi i Dag faaet den højtærede Finansministers Ord for, at han med Fornøjelse vil gaa videre frem ad den Vej. Og jeg kan forsikre de ærede Medlemmer, som have angrebet Partiet, fordi Værditolden ikke er bleven lagt til Grund her i Forslaget, at i det Øjeblik vi øjne den mindste Mulighed for at komme længere frem ad den Vej, skal man finde os villige dertil til et hvilket som helst Tidspunkt. Men naar vi ikke have faaet det sat fuldstændig i Forgrunden, er det, fordi det forekom os tvivlsomt, hvorvidt vi kunde naa frem ad den Vej. Og ved at holde os indenfor Vægttoldens Omraade, altsaa ved at foretage Forandringer i det nu bestaaende Toldsystem, kunne vi komme frem saa godt og saa godt demokratisk, at det vilde være uforsvarligt ikke at tage de Fremskridt, vi kunde, uden at risikere at strande paa, at vi vilde tage det andet store Fremskridt ogsaa. Men, som sagt, paa et hvilket som helst Punkt, hvor vi øjne Mulighed for at vinde fremad med Hensyn til Værditolden, skulle De finde mange i mit Parti, — ja jeg er overbevist om, at vel alle i mit Parti ere villige til at gaa med til Værditold.

I Sammenhæng hermed maa jeg endnu knytte et Par Ord til en Udtalelse af den højtærede Finansminister. Han var inde paa Spørgsmaalet om Toldpositionernes Antal. Det hænger i Virkeligheden meget nøje sammen med Spørgsmaalet om Værditold og Vægttold. Ved Værditolden, særlig hvor man kan gaa til at slaa Masser og atter Masser af Varer sammen i store Grupper, kan man meget let nøjes med faa Toldsatser, hvorimod man ved Vægt-

tolden maa have en hel Masse Toldsatser. Det er ikke et Forsvar, som der maaske kan tænkes lavet „for Tilfældet“ for at forsvare det Forslag, som nu foreligger. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse en 6—7 Linier, hvor en af vore første Autoriteter paa dette Omraade, Professor Falbe Hansen, skriver i sin Finansvidenskab om Spørgsmaalet om de mange Toldsatser. Han skriver: „Ved at dele Toldtariiffen i mange smaa, snævre Positioner kan man opnaa, at Tolden kommer til at staa i et mere passende Forhold til hver enkelt Vares Ejendommeligheder og navnlig i Forhold til dens Værdi, og man kan opnaa, at Toldbeskyttelsen bliver mere rationel, ikke bliver uforholdsmæssig høj overfor nogle, uforholdsmæssig lav overfor andre Varer; man opnaar altsaa til Dels de samme Fordele som ved Værditolden.“ Det er Grunden til, at i det Øjeblik vi ikke kunne tage det store Skridt, vi gerne vilde tage frem mod Værditold; maa vi søge at jævne ud paa Manglerne ved Vægttolden ved at stykke den ud i flere og flere Positioner. En anden Ting er, at de Positioner, der ingen Betydning have finansielt eller paa anden Maade, dem kunne vi saa vidt muligt se at faa skubbende ud af Toldloven. Men lad os se paa en saa stor Varegruppe som Manufakturvarer. Saa vidt jeg erindrer, var Toldpositionernes Antal i 1863 der 24, men nu ere de satte op til 43 eller 44; det er efter mit Syn ikke et Skridt bort fra Venstres Program, som det ærede Medlem for Saksjøbing søgte at gøre det til, men det er et Skridt hen imod den Værditold, som vi ikke i dette Øjeblik øjne anden Mulighed for at faa igennem. Og jeg slutter mig til den højtærede Finansminister. Kunne vi ikke faa Værditold paa de Omraader, som Talen er om, saa henstiller jeg, at der laves en ny Position for Hakker, Skovle og Spader, saa vi kunne blive fri for at faa mere Agitation fra den Kant.

Der er enkelte Poster, jeg ønsker ændrede, og jeg vil henstille til det kommende Udvalg, at der bliver taget alt det Hensyn, som tages kan, og ganske særlig, at der foretages Nedsættelser paa Tolden af Kakao, Chokolade, Te, Syesker og Rosiner. Jeg nævner specielt de to sidste Ting, da det er noget, som Smaakaarsfolk anvende overalt paa Landet til Sødsuppe, hver eneste Gang de skulle have Gilde i Familien. Lad os faa Nedsættelser der. Derimod skal jeg ikke være saa meget ivrig for at faa Tolden nedsat paa friske